

IZLET NAŠIH UČENIKA U BEČ

01. PROSINCA 2012.

Mi, učenici drugog razreda Islamske gimnazije dr. Ahmeda Smajlovića, odabrali smo kao destinaciju za naš jednodnevni izlet lijepi i raskošni Beč. I tako, uz pomoć razrednice Ilde Handanović i profesorice Anđe Pehar prvoga prosinca uputili smo se na tako dugo očekivan i pripreman izlet.

Krenuli smo autobusom k Beču odmah nakon ponoći. Bila je to neobično lijepa noćna vožnja rekli bismo đaćki - *najluđa ekipa* i udoban autobus... Malo je reći da nam je bilo super, a to je bio tek početak. Smijeh, radost, šale - vedri vozači Tomica i Perica sigurno dugo nisu vidjeli.

Pred Beč smo stigli ujutro, negdje oko šest sati. Poslije jednosatne pauze osvježeni, našminkani bili smo spremni za veliku svjetsku metropolu.

Kada smo stigli u Beč, dočekalo nas je prekrasno sunčano, ali pro hladno jutro. Uzbuđeni što imamo priliku reći dobro jutro Beču, prošetali smo do metroa ili U-bahna te se odvezli do Stephansplatz (Trg sv. Stjepana). U gradskom središtu nalazi se katedrala sv. Stjepana te brojni spomenici uvršteni na listu svjetske kulturne baštine.

Katedrala sv. Stjepana od 12. stoljeća smještena je u središtu grada, te je sjedište bečkog biskupa. Građena je u gotskom stilu, prepoznatljiva je po svom krovu s više od 200 tisuća crijepova na kojem se nalaze povijesni austrijski grbovi. Južni toranj iz 15. stoljeća viši je od 136 metara i dugo je bio najviša građevina u Europi. Na spomenuti toranj može se i popeti uz 343 stepenice, a odozgo se Beč pruža kao na dlanu.

Laganom šetnjom uputili smo se samim centrom grada ulicom Graben, koja je vodila do Hofburga.

Hofburg je kraljevska palača, nekadašnji dom najmoćnijih ljudi u austrijskoj povijesti, uključujući habsburšku dinastiju, vladare Austro-Ugarske... Sada služi kao službena rezidencija austrijskog predsjednika. Obišli smo i Parlament, Gradsku vijećnicu, gradsko kazalište...

Nakon šetnje odlučili smo se odmoriti i to u nama još nedostupnom, a svjetski poznatom Starbucksu. Mnoštvo pjenušavih, slatkih i mirisnih toplih napitaka ispunili su naše čaše koje smo za upomenu i dugo sjećanje odlučili zadržati i staviti u svoje sobe kao iznimno vrijedan suvenir.

Nakon pauze odlučili smo nastaviti dalje. Posjetili smo najveći austrijski muzej, Prirodoslovni (Naturhistorisches Museum). Otvoren je 1891. godine zajedno s muzejom povijesti umjetnosti (Kunsthistorisches Museum), a nalazi se upravo preko puta Prirodoslovnog muzeja, gotovo identičnog vanjskog izgleda kao i on. Prirodoslovni muzej sagrađen je da bi se tamo smjestile ogromne prirodoslovne zbirke Habsburgovaca. I zaista, impresivno, sa svojih 39 izložbenih dvorana ima na tisuće izložaka koji prikazuju bogatstvo života na zemlji, od plemenitih minerala, rijetkih fosilnih nalaza velikih dinosaurusu do jedinstvene prahistorijske Willendorfske venere. Najviše su nas se dojmile izložbe ogromnih dinosaura. Neki od nas su se i prestrašili, svakih nekoliko minuta dinosaur bi se kretao, odmahnuo bi glavom i repom te uveseljavao posjetitelje.

Puni pozitivnih dojmova i oduševljeni krenuli smo u posjet najpoznatijem božićnom sajmu Christkindlmarktu, koji se nalazio u blizini. Odlučili smo se i na našu posljednju destinaciju, Mariahilferstrasse. Ulica, prepuna raznih svjetskih brendova, pružala je našim djevojkama punooo razloga za osmjeh i istanjen novčanik.

Iscrpljeni, ali sretni, krenuli smo do autobusa koji nas je čekao. Ovaj put naši vozači Tomica i Perica bili su sretni: iscrpljeni, ali zadovoljni bili smo tihi, mirni. Što reći - umor je učinio svoje, ali i pune oči i srce.

Učenici drugog razreda, ekipa za kulturu